

toirhold. Naar Udvalget derfor under Nr. 34 har stillet Underænderingsforslag om, at Forhøielsen reduceres til 300 Rd., bliver det vistnok endda et temmelig rundeligt Honorar, og jeg skal derfor anbefale dette Underænderingsforslag. — De to næste Forslag angaaer nogle Løgeposter. Forslaget under Nr. 35, der er stillet af Finantsministeren, er ganske i sin Orden. Løgeembedet paa Erø er vacant; der har tidligere været ansat en Physicus, hvis Forretninger have været ganske de samme som Districtslægerens i Kongeriget, og altsaa foreslaaer Finantsministeren, at den, der bliver at ansætte, træder op paa Districtslægeegage, hvilket Udvalget maa bifalde. — Forslaget under Nr. 36 angaaer en Mand, der har været Physicus paa Erø, men som siden er forflyttet til Kongeriget, hvor han har faaet et Districtslægeembede. Han har nu andraget paa at faae Alverstillæg efter den Tid, hvori han har været i Embedet paa Erø, men dette har man ikke kunnet indrømme ham; thi da der rimeligviis forestaaer adskillige Ansættelser i Kongeriget af Mand, der have været ansatte i Slesvig, forekommer det ikke Udvalget hensigtsmæssigt her at ville give et Præcedens med Hensyn til Alverstillæg. Det synes heller ikke, at dette i det foreliggende Tilfælde er nødvendigt; thi da Districtslægeembedet var vacant, blev det opslaaet til ordinair Gage af 300 Rd. Vedkommende søgte det og fik det med denne Gage, og der synes saaledes ikke at være nogen Anledning til at give dette Tillæg af 200 Rd. — Forslaget under Nr. 37 angaaer en Feil, der er sleet ved Affattelsen af Budgettet, hvorfor man ikke kan have Noget ved Forslaget at bemærke. — Forslaget under Nr. 38 angaaer Stiftamtmanden paa Island. Derved maa erindres, at det har viist sig overmaade vanskeligt at faae dette Embede besat; det har staaet ledigt i 4 à 5 Aar, og det kan ikke betvivles, at den væsentlige Grund dertil er, at det har været for lavt lønnet. En Mand, der skal leve i Reikjavik som Stiftamtmand, har en vis Tilskyndelse, som han meget vanskeligt

kan undgaae, til at føre et Huus, at see Folk hos sig osv., og naar han ikke kan gjøre det, bliver han ubehageligt stillet; jeg antager temmelig sikkert, at Grunden til, at Embedet ikke har været besat, er den, at Gagen ikke har kunnet slaae til at leve saaledes, som Stiftamtmanden der maa leve, naar han skal være vel sect. Der frembød sig nu imidlertid en Veilighed, hvor Ministeriet kunde faae en Mand, som egnede sig meget til Posten, og som var villig til at gaae derop; men han formulerede sine Fordringer i saa Henseende, og han vilde kun gaae derop, naar man kunde sikke ham et vist Tillæg til hans Gage. Dette har Ministeriet selvsølgelig ikke kunnet gjøre; men det har derimod forpligtet sig til at bringe Sagen for Rigsdagen, og det er, Anledningen til, at Forslaget er fremkommet. Dernæst blev der ogsaa lovet ham fritagelse for Renter og Afdrag af en vis Sum, som var laant Embedet til Bygninger og Reparationer, og Regeringen har nu foreslaaet, for det Første, at han skulde have et personligt Tillæg, og dernæst, at Renterne af den nævnte Gjæld skulde eftergives ham. Udvalget har troet i det Hele taget at maatte bifalde den Maade, hvorpaa Regeringen i denne Sag er gaaet frem. Der forekommer af og til saadanne Tilfælde, hvor Regeringen ikke, uden at skade Statens Interesser, kan undlade at see bort fra Lønningslovens Bestemmelser og tage imod Tilbud, der blive gjorte, men naturligtviis maa derpaa senere erhverves Repræsentationens Approbation. Det er dette, Regeringen har gjort i nærværende Tilfælde, og Udvalget kan ikke sijnne rettere end; at dens Fremgangsmaade maa godkjendes, dog med en liden Modification. Forsaavidt der nemlig er Tale om at eftergive Renter af en Gjæld, har Udvalget fundet, at dette ikke var nogen ganske heldig Maade at gaae frem paa, idet nemlig Gjældseftergivelse griber ind i andre Forhold, som man maa ønske at holde rene. Naar en Gjæld stiftes, bliver den opført paa Statsactiverne og skal forrentes og afbetales; dette vil Udvalget nø-